

Bán Lúa Giống

Phan Văn Song

"*Un mensonge répété dix fois reste un mensonge; répété dix mille fois il devient une vérité.*"

Nói láo mười lần là nói láo, nói láo một vạn lần là sự thật

Mein Kampf - Adolf Hitler (1889-1945)

"*Plus le mensonge est gros, et plus les gens y croient*"

Nói láo càng láo thiên hạ càng tin".

Joseph Goebbels (1897-1945) ministre de la propagande Nazi

Tổng trưởng Tuyên Truyền Na-Zi.

1/ Chuyện người, chuyện thời sự Pháp:

Tuần qua, đọc được một chuyện nực cười trên một chương trình truyền hình Pháp trong tuần. Xin chia sẻ cùng quý thân hữu. Chuyện là:

Khoa học tân tiến khai thác cái ngu của thiên hạ. Hay là, cái ngu thiên hạ nay là món hàng thương mại. Suốt hè qua, và trước khi mùa hè bắt đầu, cái báo đều có đăng quảng cáo, rằng có những hãng du lịch và tổ chức du ngoạn quảng cáo bảo hiểm... chống thời tiết xấu. Một câu chuyện tưởng rằng là câu chuyện đùa, hóa ra là sự thật! Chỉ thêm một số tiền, quý du khách mua bao trọn gói một cuộc du hành, có thể mua bảo hiểm, chống các cuộc nghỉ hè, du lịch, du ngoạn thất bại do... thời tiết xấu, do mưa, bão, và cả... do trời không đủ nắng !

Và một cách khoa học hơn, và nực cười hơn, là định nghĩa của cái " *không đủ nắng*" ! "Tình trạng không đủ nắng" là nếu những cái bóng (do ánh nắng) của sự vật và của nhơn vật không vẽ rõ ràng trên cái mặt phản chiếu ! Và nạn nhơn có bảo hiểm - người hoạn nạn có thể được bồi hoàn - nhận một chi phiếu nho nhỏ – vài trăm euros chẳng hạn - để bồi thường cái ánh sáng không đủ vẽ bóng của mình trên nền đất.

Ngoài cái láo khoét lường gạt thiên hạ... sáng kiến này cho chúng ta thấy rõ một hiện tượng, một quan niệm về nhơn sanh quan đáng sợ. Đó là tất cả những gì liên hệ đến đời sống của con người, của mỗi chúng ta, từ sanh mạng đến cuộc sống hằng ngày, từ nay đều được thương mại hóa, tính thành tiền, đo lường, cân nặng nhẹ... so sánh như những món hàng do các hãng bảo hiểm.

Ở các quốc gia tiên tiến ngày mai, vừa lọt lòng mẹ là đã một món hàng rồi, *Ego oeconomicus sum, ego existo* – Tôi hiện hữu, vì tôi là người kinh tế - phải được bảo đảm để sống, để hưởng, được đào tạo để phục vụ cộng đồng và xã hội, nào phải chích ngừa 11 loại bệnh, 2 tuổi vào tiền mẫu giáo, 6 tuổi vào tiểu học... rồi... đại học, học nghề nghiệp, đi làm phục vụ xã hội, bảo hiểm, nghiệp đoàn, bảo vệ an sanh xã hội, hưu trí, bảo hiểm sanh phần mua trước, mua cả nghi thức tống táng, lựa cái hòm rẻ mắc, lựa nghĩa trang hỏa thiêu... Đó là cuộc đời. Còn trong năm bốn mùa, Xuân và Thu thời tiết dễ chịu ráng đi làm, ngày nay chưa có phong trào nghỉ Mùa Xuân và mùa Thu, nhưng đã có phong trào nghỉ mùa Đông và mùa Hè... Đông thì phải có tuyết, nghỉ tuyết... Hè phải có nắng, nghỉ nắng Nắng cực không đi làm được, nhưng nghỉ Hè phải đi nghỉ ở xứ nắng nóng ... Nực cười!

Do đó bảo hiểm nắng... chưa thấy bảo hiểm tuyết!

Có phải chẳng do cái xã hội, tiên tiến quá, nên trở nên già nua của dân chúng ở Âu Tây, nên ngày nay chúng ta vô cảm với tha nhơn, với người, nhưng đầy lo lắng cho chúng ta? Do đó chúng ta phải bảo kê, phải bảo hiểm tất cả mọi thăng trầm, mọi thay đổi của cuộc đời của mỗi chúng ta. Chẳng qua là chúng ta quá SỢ đó chẳng? Nên chúng ta bảo hiểm tất cả! Với tiền, chúng ta có thể mua tất cả để có yên ổn, bảo hiểm chống tất cả, sanh mạng với sức khỏe bệnh tật là cái dĩ nhiên, nhưng cả những thăng trầm của cuộc đời, từ lấy vợ lấy chồng, đến làm ăn lỗ lãi, thất nghiệp, từ tai nạn đi lại xe cộ, đến nhà cửa hỏa hoạn, trộm cắp, và cả lũ lụt thiên tai... và kể cả thời tiết bình thường như... nắng mưa. Cũng chẳng lạ gì, ở Pháp nhà nông phải bảo hiểm cả nắng mưa bất bình thường, mưa không thuận, nắng bất thường, thu hoạch mùa màng sẽ bị ảnh hưởng, cho nên nhà nông hằng năm phải bảo hiểm thất thu, mất thu hoạch, do thời tiết, chưa kể những bất ngờ, như

mùa hè gặp mưa giông hay mưa đá, hạn hán hay gió cuồng (tornades – tornadoes), mùa đông gặp lạnh giá, .. tất cả những bất ngờ nào có thể làm thất mùa – lúa, ngô bắp, nho hay trái cây, rau quả...

Bảo hiểm không có nắng có đáng cười không? Không, vì đi du lịch qua Ý, qua Tây Ba Nha, qua Maroc là... mua nắng... mà không có nắng cũng đáng buồn năm phút! Nhưng, nếu ngày mai, chúng ta có thể bảo hiểm một cuộc thất tình, một hôn nhân đổ vỡ, ly dị...? Tục xưa ở vài nước chậm tiến, hình như có cả Việt Nam, khi rước dâu, khi làm đám cưới rước dâu, gia đình cô dâu phải bảo hiểm – ngoài cái cô dâu phải còn "zin - origine", chưa cất chỉ, phải còn tân, đã là cà chớn rồi – hồng thấy văn hóa nào buộc chú rể phải còn tân hết ! - mà bên nhà gái, ông già bà già cô dâu phải bảo hiểm rằng cô dâu sẽ *để con, mà còn để con trai nữa* - nếu cô dâu không để, sẽ trả cô dâu lại về gia đình - vì ở với chồng đã sau một thời gian như định (tùy tục tùy lệ từng văn hóa) mà cô dâu không sanh con – nhiều nơi, sanh con trai để nối giòng ! Đàn bà là một món hàng mua về phải để con trai – đây là bổn phận – bất luận thằng đàn ông có bị liệt dương, thiếu tinh trùng hay không ! (Những văn hóa ngu như thế, mà ngày nay vẫn còn những người theo và ca tụng... Tàu Khổng Mạnh, Hồi Án...và còn nhiều nữa). Và tại sao không bảo hiểm cả những chuyện tình tan vỡ hay thất tình?

"Gió mưa là chuyện của trời, tương tư là chuyện của tôi yêu nàng" Nguyễn Bính (1919-1966)

Bảo hiểm cho gió mưa, cho bệnh của trời được, thì chắc bảo hiểm cho bệnh tương tư được? Vì ngày nay, chích ngừa bảo hiểm các bệnh đậu mùa, bệnh dại, bệnh phong đòn gánh (tétanos)... Chích ngừa bệnh tương tư? Và tại sao không bảo hiểm đánh bạc? Các Casino sẽ bảo hiểm vào đánh bạc không thua. Bảo đảm không thắng, không trả tiền? Vì đã có tiệm ăn – buffet bao bụng? Ăn không no, sẽ hoàn tiền...

Cái chợ bảo hiểm ngày nay muôn hình vạn trạng. Bảo hiểm tất cả, đồ vật, gia sản, đời sống, sức khỏe, tất cả mọi thăng trầm, mọi lên voi, mọi xuống chó, mọi hương vị của cuộc đời, mọi ngạc nhiên, mọi thích thú! Con người ngày nay sợ tất cả... sợ mọi thay đổi, sợ cái bất ngờ, sợ cái tổ, sợ cách mạng... sợ cả cái ngạc nhiên... sợ cả sợ tò mò... Đó có phải là do cái xã hội ngày nay của xã hội tây phương đầy che chở không? Bao lo lắng, là bao che chở, bao bảo kê, bao bảo hiểm: nào Bảo hiểm An Sanh, nào Bảo hiểm Xã hội, Bảo hiểm nghề nghiệp, thất nghiệp, sức khỏe, hưu trí, nhà cửa, xe cộ... Sống phải an lành. Quá an lành, nên dễ bị dụ, thích mua vé số, chơi loto, cá ngựa... mơ một chơn trời mới, nhưng lại sợ thay đổi?

Nhưng đó là xã hội Âu Mỹ? Đó là chuyện người ta!

2/ Còn chuyện ta, chuyện Việt Nam?

Việt Nam ngày nay cũng vậy đang ngập lặn là một xã hội đầy nói láo. Người dân Việt Nam ngày nay đang sống trong một xã hội đầy mơ, đầy ước, đầy hứa, đầy hẹn... Nội cái tên cũng là hứa hẹn, là bảo hiểm rồi... - Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa – nhưng tên ấy nay là dỏm vì đầy láo khoét ! Và những hứa hẹn đều những hứa hẹn "cuội"! Xã hội gì, mà đã 40 năm hòa bình, còn người gồng, kẻ gánh, còn trẻ con bán vé số, còn cảnh chợ trời, còn thanh niên thiếu nữ, kẻ trong nước làm phu khuân vác, người xuất ngoại, trai bán mồ hôi lao động, gái bán tròn, để gởi tiền về nuôi cha mẹ? Người trong nước dùng từ "dỏm" để chỉ tất cả những hình thức giả tạo, lừa bịp ! Từ quan chức giả do bằng cấp giả, đến hàng hóa giả với những thương hiệu giả, phẩm chất chẳng những xấu còn lại bị giả tạo, nào gạo giả, sữa giả, đến được phẩm cũng giả. Ăn chết đành chịu! Dùng được phẩm mà chết mới ngược đời chứ! Giả tạo, từ bề mặt gọi là bắt chước, để nhận diện, nhưng giả cả trong ruột, chịu thua, còn cái màn rút ruột nữa. Công nghệ xây cát, là vua, là chúa rút ruột, nào xi măng lỏng, cát nhiều hơn xi măng, nào dùng cát biển, rẻ tiền, nhiều hơn cát hầm cát, nào cốt sắt thay bằng cốt tre. Tất cả là hàng giả, từ món hàng xa xỉ - chà sao, vì chỉ người giàu bị gạt! Nhưng đến cả món ăn, căn bản, cần thiết, lương thực, công nghiệp, kỹ nghệ, đến cả dược phẩm... thật nguy hiểm! Nghề nghiệp, giáo dục đo bằng huấn luyện, đo bằng bằng cấp. Nhưng, ngay từ tiểu học, giáo chức đã nâng điểm học trò kiếm tiền, đến trung đại học bán bằng kiếm tiền. Ngày nay, tệ nạn nâng điểm học sanh lan rộng. Khi tạo những tiến sĩ được nâng điểm, nâng cấp, lên hàng làm thầy. Chức Giáo sư phải mua. Do đó Thầy dỏm, trò cũng dỏm luôn... Trên 40 năm hòa bình mới được một nhà khoa học thật, được Pháp đào tạo thành một Nhà Toán học thứ thiệt lãnh Giải Field Toán học.. Nhưng Nhà Toán học thiệt cũng không về phục vụ quê nhà được... vì hậu trường dỏm, môi trường dỏm, lãnh thổ dỏm, thì làm sao người thật phục vụ được!

Từ ngày cướp quyền chánh quyền Bảo Đại – Trần Trọng Kim, Đảng Cộng Sản Việt Nam đã lường gạt dân Việt Nam, đã nói láo rằng để Giải Phóng (phải viết hoa, vì hoàn toàn không đồng nghĩa với từ giải phóng của

người Việt Tự Do chúng ta, cả tên Đảng Cộng Sản Việt Nam - chữ Đảng này cũng phải viết hoa, vì nó đặc biệt, hồng giống ai! Đảng Cộng Sản như một hãng bảo hiểm bán cho dân tộc Việt Nam ta một lô Bảo Hiểm. Dân Việt Nam, nhẹ dạ nghe, mua với một lô hy sanh, bán cả sang mạnh, bán cả tương lai để mơ một tương lai cho con cháu, hậu duê... thế nhưng ô hô, chỉ để nhận một lô đầy hứa hẹn, một lô đầy giấc mơ,... ba xạo, từ giấc mơ Độc lập, giấc mơ Dân chủ to lớn, đến chỉ một giấc mơ nho nhỏ, còn con như làm chủ cái mảnh vườn, cái cánh đồng, cái căn nhà... mong làm chủ đời sống cá nhân và gia đình, được ăn no, mặc sạch, tóm lại đó là Hạnh Phúc, tiêu đề thứ ba trên ba tiêu đề cũng là ba mục tiêu được hứa hẹn Độc lập, Tự do, Hạnh Phúc! Cũng vì đó, do đó ngay từ ngày khởi đầu ấy, ngay từ dạo ấy, toàn dân ngu ngốc lao vào hy sanh: nào tiêu thổ Kháng Chiến (45-54), nào đốt cả Trường Sơn (6075)... Với bảo hiểm, với lời hứa rằng Thành công xong sẽ tạo một Việt Nam trăm ngàn lần đẹp, giàu hơn...

Và vào dạo ấy, toàn dân mơ rằng: hết nô lệ Tây, Kháng Chiến Giải Phóng... Đảng sẽ bảo đảm rằng: Dân Chủ sẽ về trên đất Việt. Đảng Cộng Sản cướp xong Miền Bắc Việt Nam lập ngay một nước lấy tên là Dân Chủ Cộng Hòa. Hứa đem Dân Chủ, Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc cho toàn dân Việt. Thế nhưng... Độc Lập? : Ngay từ thời cướp chánh quyền Bảo Đại – Trần Trọng Kim, Hồ Chí Minh, tên đầu xố, đã mỗi mỗi quyết định đều đi sang Nga, sang Tàu cầu viện, "khẩu đầu dưới trướng" – xin lỗi, ôm hôn thắm thiết – cũng một loại khẩu đầu dưới trướng tân thời do Cộng Sản quốc tế tạo ra ". Tất cả hành động quyết định chánh trị của Việt Nam đều thuộc quyền chỉ đạo của Vương Triều Sô-Viết Nga - *Mockba*, của Vương Triều Cộng Sản Tàu - *Beijing*... Nói láo, thổi phồng, ăn có, chôm tên, là nghề của chàng! Chiến thắng nổi tiếng Điện Biên Phủ – vì Pháp không còn tiền để làm nhiệm vụ quốc tế là chống giữ bức tường chống Cộng Đỏ tràn xuống phương Nam, nên chỉ phải thua thôi – thật sự là do tướng Tàu chỉ huy! Lính Cộng Sản Bắc Việt chỉ xung phong biển người, dùng thân người làm rào chống đạn thay thế cho chí nguyện quân Tàu hạ quân Pháp... Ngày nay, tuyên truyền Việt Cộng đang phải nói hữu nghị Việt Trung 16 chữ vàng. Bán hải đảo bán lãnh hải là để Tàu bảo vệ Việt Nam. Giao tài nguyên cho Tàu để tạo Thạnh vượng cho Việt Nam.

Hạnh Phúc? : Ngày 2 tháng chín 1945, cướp chánh quyền Bảo Đại - Trần Trọng Kim để Giải Phóng toàn xứ Việt Nam khỏi ách nô lệ Tây! Nhưng Kháng Chiến 9 năm 1954 chỉ để cướp nửa đất nước! Thế là Cộng Sản cướp quyền, Giải Phóng đất nước, nhưng toàn dân Ph.... D...! Cải Cách Ruộng Đất, giết trước sau vào khoảng 50 vạn dân... để toàn dân – miền Bắc - có đất có ruộng tự do sản xuất tự do hưởng thụ... Và cũng để bảo đảm cái Tự Do, bảo đảm cái Độc Lập, bảo đảm cái Dân Chủ, và bảo đảm cái Hạnh Phúc cho toàn dân (dù lúc ấy chỉ nửa nước miền Bắc thôi!) hay bảo đảm và củng cố cái cầm quyền của Đảng Cộng Sản Đệ Tam Quốc tế? Kết quả: Đồng bào miền Bắc Việt Nam suốt 20 năm Độc lập ấy, 20 năm Dân Chủ ấy, 20 năm Hạnh Phúc ấy và 20 năm Tự Do ấy sống rất sung túc trong chế độ Tem Phiếu, Bao Cấp – phải viết hoa vì quá đặc biệt - hai cái quần, ba cái áo một năm, cọc cạch đạp chiếc xe đạp, thềm cái đồng, mê cái đài... Và tiếp tục nhận toàn những hứa hẹn cải tiến.. Sáng kiến đáng lãnh giải Nobel - nhưng bọn Âu Mỹ khốn nạn không cho phe ta vì ta đi trước thiên hạ - sáng tạo được là... **CÁI HỔ XÍ HAI NGĂN** – vừa tiện lợi sử dụng, vừa không phí của... trời !

20 năm cách mạng đầy sáng tạo... với cái hổ xí hai ngăn... Hứa hẹn hứa hẹn và hứa hẹn! Và dân tiếp tục ngu đần, hay bắt buộc phải nghe theo .. Nghe để tồn tại, nghe để khỏi chết... nghe để có ăn, nghe để có mặc! Nhờ vậy Cộng Sản Bắc Việt đã thắng được quân dân cán chánh Miền Nam Việt Nam với chế độ Việt Nam Cộng Hòa đầy Nhơn Bản, Nhơn Ái... đầy tánh người, đầy tình Người, .. Quên sao câu chúc của cô Dạ Lan "*Chúc các chiến sĩ, ngủ ngon, an lành !*" Chiến sĩ mà ngủ ngon, bỏ mẹ xa trường, Việt Cộng nó cướp đồn mất! Cũng vì quá Nhơn Đạo, quá Dân chủ cuối cùng nền chánh trị Việt Nam Cộng Hòa biến thành tùm lum tà la... anh nào cũng dân biểu được cả, anh nào cũng nói, anh nào cũng bàn, anh nào xía miệng ke, xạo xạo, rớ rớ. Dân Chủ mà!

Việt Cộng xâm lăng, chỉ có một đường binh là chống cộng. Vây mà cũng có Thành phần thứ Ba! Mà hể nói Thành phần thứ Ba là chấp nhận ngay trong nước, ngay trong Quốc hội có thành phần Cộng Sản rồi!
- Vì Một Cộng Hòa, chống Cộng, hai Cộng Sản, ba Thành Phần thứ Ba đứng Giữa! - Dân Chủ Miền Nam đã làm tiêu tủng chế độ Cộng Hòa.

Tại sao Mỹ bỏ Việt Nam mà không bỏ Đại Hàn. Câu hỏi ấy ám ảnh cá nhân thằng tôi mãi!

Kết Luận:

Chưa bao giờ tình hình Việt Nam chín mùi nhưng ngay nay! Đã đến giờ hành động rồi! Tàu đang vướng với trận chiến mậu dịch với Mỹ. Tàu đang tìm con mọi con đường để thoát cái gọng kềm Mỹ. Liên Âu và Nga cũng vừa kết với Mỹ, nhưng Trung Cộng chưa đủ tài lực để Liên Âu hay cả Nga dám phật lòng Mỹ! Do đó Trung cộng đang bán đầu, chuyện cướp Việt Nam là thứ! Sức mạnh của Mỹ là quân đội, là hải quân, là 7 hạm đội với các hàng không mẫu hạm, các tiềm thủy đình nguyên tử... Tàu Đỏ (TC) ở Biển Đông chỉ hù dọa chớ không dám đụng ổ kiến lửa Mỹ đâu!

Dĩ nhiên, đi đêm có ngày gặp ma, dồn mãi vào tường chó phải cắn thôi. Dân Việt Nam bị đàn áp, bị nén quá lâu phải vùng lên! Ngày nay đang chỉ một thiểu số, nhưng ngày mai sẽ tạo được đa số; Nhưng kể chờ thời sẽ đến vào giờ thứ 25, nếu chúng ta, trong ngoài, biết nhẫn nại đồng thuận! Chuyện chờ đợi, ước mong rồi cũng phải tới. Chai Ketchup, nghiêng mãi, cuối cùng đổ cái ào ra! Cái quan trọng là người Việt hải ngoại ta, có sẵn sàng hậu thuẫn, sẵn sàng đồng thuận giúp Việt Nam hay không.

Hãy để qua một bên, những dị biệt, quên đi những lời hứa đồng minh. Chỉ người Việt thương người Việt. Những Dân Chủ, những Nhơn quyền của các đồng minh bảo đảm hứa hẹn không tạo Độc lập, Tự do Hạnh phúc cho người dân Việt Nam đâu. Đừng nghe lời người rủ rê đi bán lúa giống...

Dân Chủ, Nhơn Quyền, Tự Do, Độc Lập phải là do chính người dân Việt Nam tự quyết lấy được!

Chính người Việt Nam tự đem lại bảo đảm cho người Việt Nam.

Mong lắm!

Hồi Nhơn Sơn cuối mùa Hè cách mạng

Phan Văn Song